

PARAULA I VIDA

Maria de l'Advent, Mare de fe i esperança

La Verge Immaculada omple tot l'Advent amb la seva fidelitat i la seva esperança. Ella és la Immaculada

Concepció que celebrem el dia 8 de desembre, la Mare del sí a la voluntat del Pare; i és també la Mare de la fe, que ens proposa l'Evangeli del IV diumenge d'Advent, el dia 23, quan escoltarem: «Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà» (Lc 1,45). El Papa emèrit Benet XVI comenta: «Maria és feliç perquè té fe, perquè ha cregut, i en aquesta fe ha acollit en el seu si el Verb de Déu per lliurar-lo al món. L'alegria que rep de la Paraula es pot estendre ara a tots els qui, en la fe, es deixen transformar per la Paraula de Déu» (*Verbum Domini* 124). La fe i l'amor la porten a l'alegria.

En aquest temps d'Advent, encomanem-nos a Maria Immaculada perquè ens ajudi en la lluita contra el pecat i el mal, i ens dugui a Crist, font de misericòrdia que brolla sempre. El Papa Francesc recentment ens ha insistit a acudir a Maria amb la pregària més antiga que coneixem adreçada a la Mare de Déu, que diu: «**Sota la vostra protecció**» (*Sub tuum*

praesidium») ens refugiem, oh Santa Mare de Déu, no desoïu les nostres súplices en les nostres necessitats en tots els perills deslliureu-nos sempre, Verge gloriosa i beneïda!». Aquesta bellíssima oració va ser trobada en un paper copte datat cap a l'any 250 i escrit en grec. Quantes generacions de cristians li hem dirigit aquestes súplices a la nostra Mare del cel! El Papa Francesc vol que ens les fem nostres per encomanar l'Església a la Mare de Déu, en el combat contra el mal, i per deixar-nos protegir per aquella que, plena de caritat, «se n'anà decididament a la muntanya» (Lc 1,39) per visitar Elisabet, que esperava un fill a les seves velleses.

En la Santíssima Mare de Déu descobrim els trets que les comunitats cristianes hem d'aprendre a ser i a viure, comunitats que, com ella, fomentin la «tendresa maternal» atenant a tots, i cuidant-los amb caliu humà i braços oberts i misericordiosos.

- Comunitats que proclamin amb alegria la grandesa de l'amor de Déu.
- Comunitats que sàpiguen dir a Déu que «sí», encara que no sàpiguen

molt bé on els portarà la seva obediència. Que no tenen respostes per a tot però busquin amb confiança el diàleg, el bé, la veritat i l'amor.

- Comunitats humils com Maria, sempre a punt d'escoltar el seu Senyor.
- Comunitats del «Magnificat», que sàpiguen agrair i lloar, que siguin contemplatives de l'obra de Déu en nosaltres i en el món.
- Comunitats de la veritat, coneixedores que «els rics se'n tornen sense res», i que busquin pau i dignitat per als pobres, que són els preferits de Déu.
- Comunitats atentes al sofriment i a les necessitats de les persones, que com Maria, acudin amb decisió en ajuda seva.
- Comunitats que anunciïn l'hora de la dona i promoguin la seva dignitat amb responsabilitat; i que acullin els joves amb la seva manera de ser.

Santa Maria, Mare de l'Església, Mare de l'Advent, ajudeu-nos a preparar el Nadal amb renovació espiritual i compromís de servei!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Beatificació de 16 màrtirs a la Sagrada Família de Barcelona

La Basílica de la Sagrada Família va acollir, el dia 10 de novembre, la beatificació dels 16 màrtirs de l'arxidiòcesi de Barcelona: 13 religiosos de les congregacions de Sant Pere ad Vincula, Caputxines de la Mare del Diví Pastor, Franciscanes dels Sagrats Cors i tres laics. L'acte fou presidit pel Prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, el Cardenal Angelo Becciu. Van concelebrar-hi, el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i els seus Bisbes auxiliars. L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, també participà a la cerimònia acompanyat del Vicari General d'Urgell, Mn. Josep Maria Mauri.

Amb motiu de les beatificacions, el divendres va tenir lloc una vetlla de pregària, a la basílica de Santa Maria del Mar, amb el Bisbe Sergi. A més a més, posteriorment a les beatificacions, el diumenge 11, a les 13 h, se celebrarà una missa d'Acció de Gràcies, a la Catedral de Barcelona per als nous beats de l'Església, amb el Cardenal Omella.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor genera finor d'esperit

Tots sabem que si no coneixem una persona no la podem estimar. Però també és veritat el camí contrari: només podem conèixer una persona si l'estimem. El fragment de la carta de Pau als de Filips que llegim avui a l'Eucaristia, té una expressió magnífica. Demana a Déu que faci créixer l'amor en els seus cristians «fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit». Cal donar el primer pas i estimar la gent tal com són: cada persona, cada família, cada grup, cada poble, cada cultura. No hi ha ningú perfecte i sempre trobem raons per posar barreres o formular crí-

ques, però això ens allunya dels altres. De fet, aquest ha estat el sentit del progrés social. No hem començat reconeixent els drets dels esclaus, o dels discapacitats, o dels vençuts, i després els hem estimat. Més aviat ha estat a l'inrevés. L'Evangeli ens ha ensenyat a estimar els esclaus i els discapacitats i els vençuts, en una societat molt injusta, i a partir d'aquí, amb molt d'esforç i molt lentament, s'han reconegut els seus drets i s'han fet passos per canviar una estructura social injusta. Aquest procés no s'ha acabat, ni molt menys. Hi ha persones, i grups socials, i pobles,

que desperten rebuig o animadversió. Cal fer el pas generós d'estimar-los per entendre'ls. Sant Pau diu que l'amor genera «finor d'esperit». És la finor d'acceptar a cadascú tal com és i tractar-lo com ell necessita. I probablement la finor d'esperit més delicada és la del que, en un clima d'acceptació amorosa dels altres, sap formular les seves crítiques, que tothom mereix, sense allunyar-se'n ni condemnar. És l'amor que pot construir ponts de vida social fraterna.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

María del Adviento, Madre de fe y esperanza

La Virgen Inmaculada llena todo el Adviento con su fidelidad y su esperanza. Ella es la Inmaculada Concepción que celebramos el día 8 de diciembre, la Madre del sí a la voluntad del Padre; y es también la Madre de la fe, que nos propone el Evangelio del IV domingo de Adviento, el día 23, cuando escucharemos: «¡Bienaventurada la que ha creído! porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá» (Lc 1,45). El Papa emérito Benedicto XVI comenta: «María es feliz porque tiene fe, porque ha creído, y en esta fe ha acogido en su seno al Verbo de Dios para entregarlo al mundo. La alegría que recibe de la Palabra se puede extender ahora a todos los que, en la fe, se dejan transformar por la Palabra de Dios» (*Verbum Domini* 124). La fe y el amor la llevan a la alegría.

En este tiempo de Adviento, encomendémonos a María Inmaculada para que nos ayude en la lucha contra el pecado y el mal, y nos lleve a Cristo, fuente de misericordia que mana siempre. El Papa Francisco recientemente nos ha insistido en acudir a María con la oración más antigua que conocemos dirigida a la Virgen, que reza: «**Bajo tu amparo** (*Sub tuum praesidium*)» nos acogemos, Santa Madre de Dios; no deseches las súplicas que te dirigimos en nuestras necesidades, antes bien, líbranos de todo peligro, ¡oh siempre Virgen, gloriosa y bendita!». Esta bellísima oración fue encontrada en un papiro copto fechado hacia el año 250 y escrito en griego. ¡Cuántas generaciones de cristianos le hemos dirigido estas súplicas a nuestra Madre del cielo! El Papa Francisco quiere que las hagamos nuestras para encomendar la Iglesia a la Virgen María, en el combate contra el mal, y para dejarnos proteger por aquella que, llena de caridad, «se puso en camino de prisa hacia la montaña» (Lc 1,39) para visitar a Isabel que esperaba un hijo en su vejez.

En la Santísima Virgen María descubrimos los rasgos que las comunidades cristianas debemos aprender a ser y a vivir, comunidades que, como ella, fomenten la «ternura maternal» atendiendo a todos, y cuidándolos con calor humano y brazos abiertos y misericordiosos.

- Comunidades que proclamen con alegría la grandeza del amor de Dios.
- Comunidades que sepan decir a Dios que «sí», aunque no sepan muy bien adónde les llevará su obediencia. Que no tengan respuestas para todo pero busquen con confianza el diálogo, el bien, la verdad y el amor.
- Comunidades humildes como María, siempre a la escucha de su Señor.
- Comunidades del «Magníficat», que sepan agradecer y alabar, que sean contemplativas de la obra de Dios en nosotros y en el mundo.
- Comunidades de la verdad, conocedoras de que «a los ricos los despide vacíos», y que busquen pan y dignidad para los pobres, que son los preferidos de Dios.
- Comunidades atentas al sufrimiento y las necesidades de las personas, que como María, acudan con decisión en su ayuda.
- Comunidades que anuncien la hora de la mujer y promuevan su dignidad con responsabilidad; y que acojan a los jóvenes con su manera de ser.

¡Santa María, Madre de la Iglesia, Madre del Adviento, ayúdanos a preparar la Navidad con renovación espiritual y compromiso de servicio!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Restauració de 16 pintures de la Catedral de Santa Maria d'Urgell

El dia 30 d'octubre, al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) a Sant Cugat del Vallès, es va presentar la restauració de la col·lecció de 16 pintures sobre tela del segle XVI, procedents de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, impulsada pel Museu diocesà d'Urgell.

Les pintures representen profetes i patriarques i la seva excepcionalitat rau en el fet que són una de les poques traduccions figuratives que s'han conservat de la història antitestamentària de Jacob amb els seus dotze fills i tres profetes. La col·lecció destaca per ser la més antiga d'Europa d'aquests cicles pictòrics datada el darrer terç del s. XVI. L'acte de presentació d'aquesta

important restauració va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives; el President de la Fundació Banc Sabadell, Sr. Miquel Molins; la Directora del CRBMC, Sra. Àngels Solé; el Director de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, Sr. Josep Manuel Rueda, i va comptar amb la presència del Vicari General d'Urgell, Mn. Josep Maria Mauri; la Delegada de Patri-

moni del Bisbat d'Urgell, Sra. Clara Arbués; i la Restauradora, Sra. Maite Toneu; així com el Doctor en Història de l'Art de la Universitat de Girona, Sr. Joan Bosch.

La Fundació Banc de Sabadell ha col·laborat amb el Bisbat d'Urgell en aquesta important restauració i el CRBMC ha dirigit la intervenció, i ha contribuït també en el seu finançament a través de la línia de subvencions del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Aquestes pintures són una de les poques traduccions figuratives que s'ha conservat de la història antitestamentària de Jacob amb els seus dotze fills, juntament amb el famós cicle de *Les tribus d'Israel* de Francisco de Zurbarán (c. 1640). Destaca per ser el més antic dels cicles pictòrics, i encara no es coneix l'autor. La intervenció de conservació-restauració, iniciada l'any 2014 i finalitzada el 2017, s'ha fet seguint les directrius i protocols del CRBMC. S'ha basat en el criteri de la mínima intervenció, amb la finalitat d'aportar a les obres la màxima estabilitat i retornar-los la llegibilitat. El procés ha comptat amb un equip de set professionals dirigits pel CRBMC, i s'ha dut a terme en el decurs dels darrers cinc anys.

Exposició «Oliba Episcopus».

Dissabte 27 d'octubre, al Museu Episcopal de Vic, va tenir lloc la inauguració de l'exposició «Oliba Episcopus». La mostra reuneix els testimonis materials i documentals més importants de la vida d'Oliba de Cerdanya que fou comte, monjo, abat i, des de 1018 fins a la seva mort l'any 1046, Bisbe de Vic. El Car-

denal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe emèrit de Barcelona, i els bisbes de Solsona i Girona, Xavier Novell i Francesc Pardo, van acompanyar el Bisbe de Vic, Romà Casanova, en la inauguració de l'exposició. També hi eren presents els vicaris generals de Vic i d'Urgell, Mn. David Comte i Mn. Josep Maria Mauri, respectivament, i la Delegada diocesa-

na de Patrimoni d'Urgell, Sra. Clara Arbués. Oliba és un dels personatges eclesials més rellevants de la Catalunya medieval i de l'Europa del segle XI. La seva tasca com a Bisbe anà més enllà de les funcions episcopals i és recordat com l'iniciador de les assemblees de Pau i Treva que pacificaren el país i com un dels pares de la pàtria.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Donem la vida amb alegria en el servei, per fer saber a tothom que Jesucrist és la nostra única esperança!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Deixem que l'Esperit Sant ens vesteixi amb les armes del diàleg, de la comprensió, de la cerca del respecte mutu i de la fraternitat!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Preguem perquè en el món hi prevalguin els programes per al desenvolupament i no programes per a l'armament» (26 de setembre).

@Pontifex: «Espero que es pugui obrir una nova fase a la Xina, que ajudi a guarir les ferides del passat, a restablir i a mantenir la plena comunió de tots els catòlics xinesos i a assumir amb un compromís renovat l'anunci de l'Evangeli» (27 de setembre).

Urgell participa en les trobades de les hospitalitats de Lourdes

El 2 de desembre va celebrar la 40a Assemblea General diocesana a Balaguer

L'Hospitalitat de Lourdes ha viscut el 40è aniversari de la seva fundació a la diòcesi amb vitalitat i empena. En la 40a Assemblea General, convocada el 2 de desembre a la Casa d'Espiritualitat de Balaguer, es va fer balanç del pelegrinatge a Lourdes, i també de les participacions als pelegrinatges al Congrés Nacional a Saragossa i a la trobada de les hospitalitats catalanes a Sant Feliu de Llobregat.

El cap de setmana del 9 a l'11 de novembre es va celebrar a Saragossa el 47è Congrés Nacional de les Hospitalitats de Lourdes d'Espanya. Un any més, el President Sr. Josep M. Marimon amb la Junta de l'Hospitalitat diocesana d'Urgell també s'hi feu present. Al llarg del Congrés es reflexionà sobre temes de gran actualitat relacionats amb el món del dolor i del sofriment. De gran interès fou la conferència del Bisbe emèrit José Luis Redrado, germà de Sant Joan de Déu, sobre el tema: «¿On està Déu quan l'home sofreix?». El Congrés fou un moment per a parlar de la marxa de les hospitalitats diocesanes a través de les reunions específiques de consiliaris, presidents i sanitaris.

D'altra banda, i un mes abans, el cap de setmana dels 20 i 21 d'octubre es va celebrar a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat el IX Congrés de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de Catalunya. Organitzat aquest any per l'Hospitalitat de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, hi van participar els responsables i membres de les juntes directives de la pràctica totalitat de les hospitalitats catalanes, amb la Sra. Carme Bescós com a representant d'Urgell. La trobada va comptar amb l'assistència d'unes 70 persones i anava dirigit a plantejar diversos temes d'actualitat i reptes de futur: «com motivar a l'acció», «com fer que les entitats com les hospitalitats estiguin més presents en els mitjans socials», i l'exposició de diferents activitats que es poden fer amb persones malaltes i/o amb discapacitat (anar a la platja, visites organitzades, Camí de Santiago...) però sobretot poder fer realitat sortides proposades per ells. Van estar molt present les paraules de Sant Llorenç —titular de la catedral de Sant Feliu— escrites a una paret de la Casa de l'Església que acollia el Congrés, que deien «el tresor de l'Església són els pobres, els malalts i les persones amb mobilitat reduïda». En els pelegrinatges de l'any 2019 s'ha proposat que l'objectiu sigui descobrir que aquells que ens acompanyen són el nostre tresor i, alhora, esdevenir també un tresor per a ells.

■ **Reunió conjunta del Consell Presbiteral i Arxiprestos.** El dia 29 d'octubre va tenir lloc a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell la reunió conjunta del Consell Presbiteral i els Arxiprestos d'Urgell, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives. Amb un Ordre del dia ampli, van poder reflexionar sobre la projecció pastoral en les noves xarxes comunicatives de la Delegació de Mitjans de Comunicació, ajudats per la Delegada, Sra. Cristina Orduña. També van rebre informació del procés d'immatriculacions dels béns immobles del Bisbat dut a terme en els darrers anys, així com sobre l'Escola de Formació permanent, la Setmana bíblica proposada per l'Associació Bíblica de Catalunya, amb el lliurament del *Llibre dels Fets dels Apòstols*, la Visita que el Sr. Arquebisbe durà a terme a totes les reunions dels arxiprestats de la Diòcesi, i sobre el moment que viu l'Església amb l'esforç per ajudar les persones vulnerables i la lacra dels abusos.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Damas I, papa (hispaní, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sa-

bé, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe agustinià; beat Joan Maríon, prev. teatí.

13. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Llúcia (s. III-V),

vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Joan de la Creu (1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi i mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa

Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Sl: Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

Diumenge II d'Advent (C)

COMENTARI

Treure l'orgull i omplir-nos d'amor

Anem avançant en la preparació del Nadal.

Els diferents exilis del poble d'Israel i el seu retorn a la pàtria són el símbol de tota la història del poble de Déu. Aquest viu en dificultats (desterrament) però Déu estima tant el seu poble que el fa tornar a la terra promesa. Per això el poble en qualsevol situació difícil ha de confiar en el Senyor sabent que Déu estima el poble i vol que torni a la terra promesa i el mateix Déu li prepara el camí: *Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics; però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial.* I perquè sigui més fàcil el camí *Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra perquè Israel camini segur.* Baruc que ha confessat el pecat dels desterrats ara els anima a confiar en Déu que vol els seus fills a la seva terra.

Unes paraules semblants llegim a l'evangeli: *Una veu crida en el desert: Obriu una ruta la Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall i tothom veurà la salvació de Déu.* La veu que crida en el desert és la de Joan Baptista que lluc presenta en els primers versets: *Joan rebé la paraula de Déu al desert i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.* Ens trobem en el punt culminant de la història de la humanitat. Per això l'evangelista comença el text d'avui esmentant des de l'emperador romà als grans sacerdots d'aquest moment.

Joan ens demana la conversió: abaijar tot allò que és ple d'orgull, d'autosuficiència, de menyspreu dels altres i omplir allò que ens manca d'amor, de pregària i de preocupació pels altres. Dirà Pau: *Que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar... perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8,11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist. Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist.

I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats. Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del Libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real. Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbradas; ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría, a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el Día de Cristo Jesús. Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»